

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

franceză

Swipe to change

Drepturile minorilor în cadrul procedurilor judiciare

Luxemburg

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăgermanăestonăgreacăenglezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiară
maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

1. Capacitatea juridică a copilului

În Luxemburg, vârsta minimă de la care un reclamant poate introduce o acțiune în instanță în nume propriu este 18 ani pentru toate domeniile de drept. Există o excepție pentru copiii care au capacitate deplină de exercițiu, aceștia putând depune o plângere în nume propriu.

În Luxemburg, un sistem judiciar specializat se ocupă de infracțiunile comise de copiii care nu au împlinit vârsta minimă pentru răspunderea penală. În Luxemburg, această vârstă este 18 ani. Prin urmare, un copil care nu a împlinit vârsta de 18 ani nu comite „infracțiuni” în conformitate cu sistemul juridic luxemburghez, ci „fapte calificate drept infracțiuni”, instanța competentă să aplice măsuri de protecție, îngrijire sau/și educație fiind Tribunalul pentru Minori (*Tribunal de la jeunesse*), o instanță cu competență specializată.

2. Accesul la proceduri adaptate

Cu excepția unor chestiuni legate de protecția familiei și a copilului, cauzele de drept civil se judecă de către instanțele de drept civil. În cadrul instanțelor administrative nu există o specializare în materie de familie și tineri. Instanțele administrative revizuiesc doar deciziile luate în materie de azil și migrație. Tribunalul pentru Minori are competența de a se ocupa de copiii infractori sau suspecți de comiterea unor infracțiuni, precum și de a dispune măsuri de protecție pentru copiii care au nevoie de asistență și protecție. Tribunalul pentru Minori adoptă măsuri de educare și de protecție. Suspecții/infractorii minori nu sunt considerați infractori, ci copii care au nevoie de protecție și ajutor. În consecință, dreptul penal nu li se aplică ca atare copiilor.

Secția pentru protecția tinerilor din cadrul parchetului se ocupă, în general, de toate chestiunile care afectează copiii și familiile acestora. În cazul în care copiii victime sunt implicați în proceduri judiciare, procurorii colaborează îndeaproape cu secția pentru protecția tinerilor din cadrul poliției judiciare.

Luxemburg are un sistem judiciar specializat, Tribunalul Pentru Minori, care se ocupă de chestiuni legate de dreptul familiei, de protecția copilului și de tutelă. Tribunalele pentru Minori și Tutelă lucrează cu judecători specializați. Judecătorii pentru minori au competența de a aplica legile privind protecția tinerilor și de a modifica sau de a aplica hotărârile de divorț în cazul în care acestea vizează autoritatea părintească asupra copiilor. Judecătorii specializați în chestiuni legate de tutelă au competența de a judeca cauze care au drept obiect autoritatea părintească asupra copiilor ai căror părinți sunt separați și nu au fost căsătoriți. Judecătorii specializați în chestiuni legate de tutelă exercită, de asemenea, controlul asupra activității reprezentanților legali sau a tutorilor legali. Judecătorii specializați în chestiuni legate de tutelă pot solicita clarificări din partea reprezentanților legali și a tutorilor copilului, precum și din partea copilului.

3. Măsuri juridice și de politică menite să evite întârzierile nejustificate în soluționarea cazurilor în care sunt implicați copii

Nu există dispoziții specifice care să garanteze că procedurile judiciare civile în care sunt implicați copii se derulează fără întârzieri nejustificate. În ceea ce privește termenele procedurale, se aplică normele generale (normele aplicabile adulților). Aceste norme diferă în funcție de instanța care judecă cauza.

4. Mecanisme și proceduri de sprijin specifice pentru copii și interesul superior al copilului

Persoanele, indiferent dacă sunt adulți sau copii, pot primi gratuit informații juridice de la serviciul de informații juridice

<https://justice.public.lu/fr/aides-informations/accueil-info-juridique.html>

Serviciul menționat poate să ofere sprijin copilului în ceea ce privește accesul la căile de atac. De asemenea, copilul poate beneficia de asistență din partea unui avocat.

Sensul noțiunii „*interes superior*” nu este definit în legislația în domeniu.

Evaluarea interesului superior al copilului este de competența judecătorilor. Judecătorii pot lua în considerare mai mulți factori, evaluând totodată interesul superior al copilului, inclusiv, de exemplu, bunăstarea copilului, factorii sociali etc. În pofida cerinței legale în vigoare, instanța poate ține seama de opiniile copilului, definind, în același timp, interesul superior al acestuia. Copilul își poate exprima opiniile în timpul audierilor în materie civilă, de exemplu, în ceea ce privește autoritatea părintească.

Toate instanțele respectă instrumentele juridice internaționale, precum *Convenția europeană privind exercitarea drepturilor copiilor*, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

5. Monitorizarea executării hotărârilor pronunțate în procedurile în care sunt implicați copii

Copiii nu pot solicita executarea unei hotărâri judecătorești în nume propriu. Reprezentantul lor legal exercită acest drept în numele lor.

În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre împotriva unui copil pârât, executarea hotărârii trebuie să se efectueze asupra bunurilor copilului. Copiii pârâți care nu își îndeplinesc obligațiile ce le revin conform hotărârii judecătorești nu pot face obiectul unei măsuri de privare de libertate.

În cauzele care au ca obiect protecția copilului, copilul reprezentat de un avocat poate solicita executarea unei hotărâri judecătorești în nume propriu.

6. Accesul la măsuri reparatorii

Copilul care dorește să depună o plângere, să introducă o cale de atac în justiție sau o cerere de control judiciar în fața unei instanțe de drept comun trebuie să fie reprezentat de reprezentantul său legal. Se face o excepție în cazul copiilor care au capacitate deplină de exercițiu, aceștia putând depune o plângere în nume propriu.

Întrucât reprezentantul legal al copilului reprezintă copilul și întreprinde orice acțiune în numele său, acesta poate formula observații sau căi de atac fără consimțământul copilului. Instanța poate desemna un administrator ad hoc dacă există un conflict de interese între părinți și copil.

De asemenea, hotărârile pronunțate de Tribunalul pentru Minori pot fi contestate de copil cu sprijinul unui avocat.

7. Instituții de sprijin pentru copii:

Office national de l'enfance (ONE) <http://www.men.public.lu/fr/aide-assistance/aide-enfance/01-demander-aide/index.html>

Service d'assistance sociale (SCAS)-Service de la protection de la jeunesse (SPJ):

<https://justice.public.lu/fr/aides-informations/assistance-sociale/scas-service-de-la-protection-de-la-jeunesse.html>

Ombuds-Comité fier d'Rechter vum Kand (ORK): <http://ork.lu/index.php/en/>

Misiunea sa este de a asigura punerea în aplicare a Convenției cu privire la drepturile copilului semnată la 20 noiembrie 1989 la New York fără ingerințe în procedurile judiciare.

8. Adopția

În Luxemburg, adopția este permisă tuturor rezidenților din Luxemburg, indiferent dacă sunt sau nu cetățeni luxemburgezi, precum și nerezidenților care doresc să adopte o persoană rezidentă a Luxemburgului.

Cerințele privind adopția sunt reglementate de legislația națională din țara adoptatorului (adoptatorilor).

În cazul unei adopții de către doi soți care nu au aceeași cetățenie sau care sunt apatrizi, legea aplicabilă este cea a reședinței lor obișnuite comune la data cererii.

În cazul persoanelor adoptate, se aplică legislația din țara lor de origine, cu excepția cazului în care adopția planificată le conferă cetățenia adoptatorului. În cazul în care există norme jurisdicționale contradictorii, se aplică legea țării în care adopția este încheiată în mod valabil.

Orice persoană care dorește să adopte un copil trebuie să contacteze prima dată Ministerul Educației Naționale, Copiilor și Tineretului (MENJE) pentru a depune o cerere de adopție. „Cursul de pregătire a adopției” trebuie să fie urmat înainte de a se face o evaluare a capacității de a adopta a solicitanților.

Maison de l'Adoption este un serviciu de consultanță privind adopția pentru persoanele implicate în procesul de adopție (potențiali adoptatori, persoane adoptate, familii adoptive, profesioniști implicați în adopții).

Acesta oferă sprijin prin consultări personalizate atât în cursul procedurii de adopție, cât și după finalizarea acesteia.

Procedura de adopție în Luxemburg are mai multe etape.

Link spre legislație: <http://legilux.public.lu/>

Child-friendly justice in Luxembourg (în engleză și franceză) (712 Kb)

Ultima actualizare: 30/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.